

О ПРЕВОДИМА СТАРОЕГИПАТСКИХ ИЗВОРА НА РУСКИ ЈЕЗИК

М. В. Панов, *Обзор переводов с египетского языка на русский (1882–2010)*, Новосибирск 2011.

Монографија Максима Панова је библиографски и аналитички преглед корпуса и појединачних превода староегипатских извора, како наративних тако и документарних, на руски језик. С обзиром на природу грађе, монографија је у извесном смислу и преглед развоја руске египтологије. После уводног поглавља (стр. 1–6), праћеног опсежним резимеом на енглеском језику (стр. 7–12), попис превода извора на руски језик (стр. 13–356) даг је хронолошким редом, почев од текстова Старог царства (око 2686–2160. год. пре н.е.), уз кратку анализу сваког текста. У случајевима где постоји више превода, анализа се најчешће односи на најновије издање, јер, како наводи сам аутор, *т.к. подразумевається, что он учитывает все предыдущее даже то, что было только в виде цитат, тем не менее недоступное или неизвестное в поле моего зрения не попало* (стр. 4).

Уводно поглавље би могло да завара читаоца, јер аутор наводи да ће искључиво указивати на пропусте и недоследности у преводима – истинска вредност књиге огледа се управо у наизглед кратким анализама превода. Аутор указује на недоследности преводаца, спорна места, погрешке, и често доноси сопствена решења. Неке од најчешће уочених грешака на које Максим Панов указује јесу: одступања од стандардних граматичких правила, неадекватан превод на књижевни руски језик, парцијални преводи, погрешна тумачења појединих речи, синтагми и титула, различито превођење једног истог термина у једном тексту, итд.

Опсежни индекси (стр. 393–420) и библиографија (стр. 421–463) употпуњују вредност студије.

Данијела Сџефановић
Филозофски факултет
Универзитет у Београду